

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **BALLISTA HOLDINGS s.r.o.**, IČ: 271 99 363, se sídlem Praha 4, U družstva Ideál 1287/1, proti žalovanému: **Generální finanční ředitelství**, se sídlem Praha 1, Lazarská 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 26.1.2012, č.j.: 20318/11-3211-010207, č.j.: 20976/11-3211-010207, č.j.: 20976/11-3211-010207,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá .
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení tří rozhodnutí žalovaného ze dne 26.1.2012 a to:

1) Rozhodnutí č.j. 20318/11-3211-010207, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 26.4.2010, č.j. 5200/10-1500-106794. Tímto prvoinstančním rozhodnutím bylo zastaveno řízení ve věci návrhu žalobce na obnovu řízení ve věci rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17.3.2009, č.j. 3157/09-1300-501078, jímž byl na základě podaného odvolání žalobce změněn platební výměr Finančního úřadu v Turnově ze dne 28.8.2007, č.j. 44633/07/260920/4156, na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červen 2006 a rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17.3.2009, č.j. 3158/09-1300-501078, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti platebnímu výměru Finančního úřadu v Turnově ze dne 28.8.2007, č.j. 44637/07/260920/4156, na daň z přidané hodnoty za

zdaňovací období červenec 2006. Podstatou napadených platebních výměrů bylo neuznání nároku na odpočet daně z přidané hodnoty u žalobcem formálně právně deklarovaného nákupu zboží od společnosti ALCIBIADE a.s., když žalobce v rámci vytýkacího ani následného odvolacího řízení neunesl důkazní břemeno a neprokázal, že k uskutečnění předmětných zdanitelných plnění fakticky došlo.

2) Rozhodnutí č.j.: 20976/11-3211-010207, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 2.2.2011, č.j. 166/11-1500-106794. Tímto prvoinstančním rozhodnutím byl zamítnut návrh žalobce na obnovu řízení ve věci rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17.3.2009, č.j. 3157/09-1300-501078, jímž byl na základě podaného odvolání žalobce změněn platební výměr Finančního úřadu v Turnově ze dne 28.8.2007, č.j. 44633/07/260920/4156, na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červen 2006 a rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17.3.2009, č.j. 3158/09-1300-501078, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti platebnímu výměru Finančního úřadu v Turnově ze dne 28.8.2007, č.j. 44637/07/260920/4156, na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec 2006. Podstatou napadených platebních výměrů bylo neuznání nároku na odpočet daně z přidané hodnoty u žalobcem formálně právně deklarovaného nákupu zboží od společnosti ALCIBIADE a.s., když žalobce v rámci vytýkacího ani následného odvolacího řízení neunesl důkazní břemeno a neprokázal, že k uskutečnění předmětných zdanitelných plnění fakticky došlo.

3) Rozhodnutí č.j.: 22580/11-3211-010207, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 8.3.2011, č.j. 1989/11-1500-106794. Tímto prvoinstančním rozhodnutím byl zamítnut návrh žalobce na obnovu řízení ve věci rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17.3.2009, č.j. 3157/09-1300-501078, jímž byl na základě podaného odvolání žalobce změněn platební výměr Finančního úřadu v Turnově ze dne 28.8.2007, č.j. 44633/07/260920/4156, na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červen 2006 a rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17.3.2009, č.j. 3158/09-1300-501078, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti platebnímu výměru Finančního úřadu v Turnově ze dne 28.8.2007, č.j. 44637/07/260920/4156, na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec 2006. Podstatou napadených platebních výměrů bylo neuznání nároku na odpočet daně z přidané hodnoty u žalobcem formálně právně deklarovaného nákupu zboží od společnosti ALCIBIADE a.s., když žalobce v rámci vytýkacího ani následného odvolacího řízení neunesl důkazní břemeno a neprokázal, že k uskutečnění předmětných zdanitelných plnění fakticky došlo.

Žalobce v žalobě uvedl, že podal tři návrhy na obnovu řízení. První dne 6.1.2010, druhý dne 11.10.2010 a třetí dne 28.12.2010. Žalobce se domáhal obnovy řízení ve vztahu ke dvěma rozhodnutím. Za prvé ve vztahu k rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17.3.2009, č.j. 3157/09-1300-501078, jímž byl na základě podaného odvolání daňového subjektu (žalobce) změněn platební výměr Finančního úřadu v Turnově ze dne 28.8.2007, č.j. 44633/07/160920/4156 na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červen 2006. Za druhé ve vztahu k rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17.3.2009, č.j. 3158/09-1300-501078, jímž byl na základě podaného odvolání daňového subjektu (žalobce) změněn platební výměr Finančního úřadu v Turnově ze dne 28.8.2007, č.j. 44637/07/260920/4156, na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec 2006.

Tvrdil, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem č. 280/2009 Sb., daňovým řádem, konkrétně, že žalovaný porušil pravidla pro zahájení obnovy řízení dle ust. § 117

zákona č. 280/2009 Sb., a základní zásady daňového řízení, představované ustanoveními § 5 odst. 3, § 6 odst. 2, § 7 odst. 2 a § 8 zákona č. 280/2009 Sb.

Namítal porušení zásady materiální pravdy a nesprávné použití právní úpravy v případě aplikace ust. § 56a zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, a dále porušení zásad daňového řízení, tj. zásady zákonnosti a přiměřenosti (ve vztahu k rozhodnutí ad 1), rychlosti (ve vztahu ke všem třem rozhodnutím) a zásady volného hodnocení důkazů (ve vztahu k rozhodnutí ad 1).

Ve vztahu k rozhodnutí ad 1) žalobce uvedl, že důvodem pro podání návrhu na obnovu řízení byly nové skutečnosti a důkazy, které nebyly známy v době vydání původního rozhodnutí ve věci a mohou mít vliv na rozhodování ve věci. Těmito skutečnostmi a důkazy měly být skutečnosti a důkazy zjištěné ve spolupráci s šetřením Policie České republiky, útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality, zpochybňující pravdivost výpovědi svědka M. B., použité v předchozím daňovém řízení.

Ve vztahu k rozhodnutí ad 2) žalobce uvedl, že novými skutečnostmi odůvodňující podle jeho názoru obnovu řízení jsou informace o změně postoje dvou navržených svědků, kteří v původním daňovém řízení nevypovídali s odkazem na své ústavní právo nevypovídat v případě hrozby trestního stíhání, přičemž nově jsou připraveni vypovídat.

Ve vztahu k rozhodnutí ad 3) žalobce uvedl, že novými skutečnostmi jsou další informace o skutečném skutkovém stavu vyplývající z výpovědi svědka pana M. B. ze dne 9.7.2010 a pana J. C. ze dne 28.6.2010 po jednání na Finančním ředitelství pro hl. m. Prahu

V rozhodnutí ad 1) žalovaný zamítl odvolání žalobce do rozhodnutí o zastavení řízení. Řízení bylo zastaveno pro nepřípustnost, opíralo se o ust. § 56a odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, a bylo odůvodněno tím, že žalobcem uváděné nové skutečnosti byly již dříve přezkoumány správním soudem, konkrétně Krajským soudem v Ústí nad Labem, pobočkou v Liberci, v řízení vedeném pod sp. zn. 59 Ca 43/2009, jež skončilo vydáním rozsudku ze dne 15.12.2009, č.j. 59 Ca 43/2009-55. Tento důvodu označil žalobce za zavádějící a nepravdivý, neboť předmětem správního soudnictví byl stav daňového řízení před 17.3.2009, s tím, že důvodem neprokázání oprávněnosti nároku na odpočet daně na vstupu byly právě skutečnosti, které v té době sice existovaly, ale žalobci v té době nebyly známy a nemohl je tak v daňovém řízení použít. Žalobce dále uváděl, že žalovaný aplikoval ust. § 56a odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb., které v době vydání napadených rozhodnutí již neplatilo; zmínil nález Ústavního soudu ze dne 15.7.2009, sp.zn. II. ÚS 29/04, dle kterého použití obnovy řízení dle § 56a odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb. nebrání předchozí přezkoumání správního rozhodnutí soudem, pokud je obnova řízení odůvodněna novými skutečnostmi. K uvedené otázce poukázal i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 5 Afs 94/2006-85 a rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ve věci sp.zn. 2 Afs 51/2006.

Ve vztahu k výpovědi svědka pana M. B., resp. tvrzení žalovaného, že původní výpověď tohoto svědka nebyla v původním řízení rozhodným důkazem žalobce uváděl, že tvrzení žalovaného je zmatečné, činí rozhodnutí nepřezkoumatelným, neboť v rozhodnutích Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17.3.2009, č.j. 3157/09-1300-501078, resp.3158/09-1300-501078, je uvedeno, že pan M. B. je klíčový svědek.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout a přiznat žalovanému náhradu nákladů řízení. K prvnímu návrhu na povolení obnovy řízení uvedl, že žalobce v návrhu označil jako nové skutečnosti, které by měly zdůvodnit povolení obnovy řízení, výsledky daktyloskopického zkoumání, neboť z odborného vyjádření Hlavního velitelství Vojenské policie, oddělení kriminalistické techniky a expertiz Praha ze dne 19.11.2009, č.j. 3158/09-1300-501078, vyplynulo, že na zboží, jehož skutečné úplatné nabytí žalobcem nebylo prokázáno během daňového řízení, byly otisky prstů pana M. B., tehdejšího předsedy představenstva společnosti ALCIBIADE a.s., od níž měl žalobce nakoupit zboží, které mělo být tvrzeným zdanitelným plněním. Vzhledem k tomu, že skutečnost, kterou žalobce v návrhu na obnovu řízení označil jako novou, tzn. výsledek daktyloskopického zkoumání, který má vyvracet pravdivost výpovědi svědka pana M. B., byla již projednána v soudním řízení správním Krajským soudem v Ústí nad Labem a následně ke kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem, nemohl být takový důkaz důvodem pro zahájení obnoveného řízení.

K druhému návrhu na povolení obnovy řízení žalovaný uvedl, že novými skutečnostmi měly být dle návrhu žalobce svědecké výpovědi pana M. B. a pana J. C., podané u Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu v rámci daňového řízení vedeného s daňovým subjektem ALCIBIADE a.s. ve dnech 28.6.2010 a 9.7.2010. Zejm. k osobě pana B. žalobce uváděl, že jeho výpověď v trestním řízení, která byla použita jako podklad pro rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem se ve světle nové výpovědi učiněné v daňovém řízení společnosti ALCIBIADE a.s. jeví jako nepravdivá. Správní orgán I. stupně vyhodnotil, že se nejedná o nové skutečnosti a důkazy, které bez zavinění žalobce nemohly být použity v proběhlém daňovém řízení, ani o skutečnosti a důkazy, které by mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí. Žalovaný se s uvedeným posouzením ztotožnil. Ve vyjádření k žalobě k této otázce stručně shrnul podstatnou argumentaci obsaženou v žalobou napadeném rozhodnutí.

K třetímu návrhu na obnovu řízení žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že v něm žalobce opětovně uváděl jako nové skutečnosti výpovědi pana M. B. a pana J. C. podané u Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu v rámci daňového řízení vedeného s daňovým subjektem ALCIBIADE a.s. ve dnech 28.6.2010 a 9.7.2010. Z uvedeného důvodu správní orgán I. stupně se shodným odůvodněním jako předchozím rozhodnutí návrh odmítl a žalovaný v odvolacím řízení rozhodnutí potvrdil.

K namítané délce řízení žalovaný konstatoval, že se zabýval všemi třemi návrhy žalobce společně a naplnil tak požadavek hospodárnosti řízení, přičemž na celkové době řízení se podílel svým jednáním i žalobce, neboť vždy podával blanketní odvolání, která doplňoval až na základě výzvy správce daně.

V replice ze dne 19.7.2012 žalobce zopakoval své tvrzení, že nové skutečnosti navrhované pro obnovu řízení nebyly předmětem předchozího správního zkoumání a nemohly být tedy ani předmětem zkoumání před soudem. K otázce celkové doby řízení namítl, že blanketní podání žalobce bylo vždy neprodleně doplněno.

Správní spis pak především obsahuje pro danou věc tyto podstatné dokumenty:

1) Návrh na obnovu řízení podaný 6.1.2010 včetně protokolu o ohledání věci ze dne 8.7.2009 Policie České republiky, útvar pro odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování, ČTS: OKFK-94/TČ-2008-18-C, odborného vyjádření

Hlavního velitelství vojenské policie, oddělení kriminalistické techniky a expertiz Praha ze dne 19.11.2009, č.j. 44/KT-Da-PH/2009-5104, rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 26.4.2010, č.j. 5200/10-1500-106794, odvolání ze dne 26.5.2010 vč. jeho doplnění ze dne 6.5.2011 žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 26.1.2012, č.j.: 20318/11-3211-010207,

2) návrh na obnovu řízení ze dne 27.9.2010, protokol o ústním jednání ve věci podání svědecké výpovědi svědka M. B. u Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 9.7.2010, protokol o ústním jednání ve věci podání svědecké výpovědi svědka pana J. C. u Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 28.6.2010, rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 2.2.2011, č.j. 166/11-1500-106794, odvolání žalobce podané dne 4.3.2011 vč. jeho doplnění ze dne 19.4.2011, žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 26.1.2012, č.j.: 20976/11-3211-010207,

3) návrh na obnovu řízení podaný dne 28.12.2010, protokol o ústním jednání ve věci podání svědecké výpovědi svědka M. B. u Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 9.7.2010, protokol o ústním jednání ve věci podání svědecké výpovědi svědka pana J. C. u Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 28.6.2010, rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 8.3.2011, č.j. 1989/11-1500-106794, odvolání žalobce ze dne 13.4.2011 vč. jeho doplnění ze dne 16.5.2011, žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 26.1.2012, č.j.: 22580/11-3211-010207.

Ve správním spise se rovněž nachází rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17.3.2009, č.j. 3157/09-1300-501078, rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17.3.2009, č.j. 3158/09-1300-501078, rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci ze dne 15.12.2009, č.j. 59 Ca 43/2009-55 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.2.2011, č.j. 7 Afs 36/2010-104.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 6.1.2010 návrh na obnovu řízení ve věcech rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17.3.2009, č.j. 3157/09-1300-501078 a rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17.3.2009, č.j. 3158/09-1300-501078. Návrh žalobce opřel o výsledek daktyloskopického zkoumání (odborného vyjádření Hlavního velitelství vojenské policie, oddělení kriminalistické techniky a expertiz Praha ze dne 19.11.2009, č.j. 44/KT-Da-PH/2009-5104), z něhož vyplývá, že se pan M. B. dotýkal zboží, ač ve své výpovědi v rámci trestního řízení uváděl, že se zbožím nic společného neměl a nepředával jej. Žalobce tedy tvrdil, že vyšly najevo nové skutečnosti a důkazy, které nemohly být bez zavinění daňového subjektu uplatněny již dříve v řízení a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí, a rozhodnutí bylo učiněno na základě evidentně nepravdivé výpovědi svědka.

Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu vydalo dne 26.4.2010 rozhodnutí č.j. 5200/11-1500-106794, kterým řízení ve věci žádosti o obnovu řízení ve věci platebního

výměru č.j. 44633/07/260920/4156 na daň z přidané hodnoty za červen a platebního výměru č.j. 44637/07/260920/4156 na daň z přidané hodnoty za červenec 2006 zastavilo.

Podstatou neuznání nadměrného odpočtu za měsíc červen 2006 i červenec 2006 bylo neuznání přijatých zdanitelných plnění od společnosti ALCIBIADE a.s. Žalobce se proti oběma platebním výměrům odvolal, proti rozhodnutím vydaných v odvolacím řízení podal následně žalobu, o které bylo rozhodnuto Krajským soudem v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 15.12.2009, č.j. 39 Ca 43/2009-55, jímž byla žaloba zamítnuta.

Rozhodnutí o zastavení řízení bylo odůvodněno s odkazem na ust. § 56a odst. 2 zákona o správě daní a poplatků tím, že žalobcem předkládané doklady k žádosti o obnovu řízení byly již přezkoumány soudem v rámci přezkoumání zákonnosti platebních výměrů. Nadto bylo v rozhodnutí uvedeno, že zjištění otisku prstů jednatele dodavatele (pana B.) na některém zboží nemůže obstát při prokázání důkazního břemene uskutečnění zdanitelného plnění na dani z přidané hodnoty, s tím, že výpověď svědka, pana B., byla hodnocena společně s dalšími důkazy ve věci, přičemž důkazy ve vzájemné souvislosti vedly k neunesení důkazního břemene žalobcem.

V odvolání, resp. doplnění odvolání proti rozhodnutí žalobce uvedl, že rozhodnutí je nesprávné, konkrétně uvedl, že správce daně nesprávně vyhodnotil nově doložené skutečnosti (výpovědi svědků M. B. a J. C. v daňovém řízení ALCIBIADE a.s.) a význam, který mohou mít. Uvedl, že správce daně měl provést v rámci řízení o povolení obnovy opětovný výslech těchto svědků a na základě jeho výsledku rozhodnout o obnově.

Z žalobou napadeného rozhodnutí ad 1) vyplývá, že se žalovaný plně ztotožnil s rozhodnutím správce daně, že navržené důkazní prostředky již byly hodnoceny a přezkoumány soudem (Krajským soudem v Ústí nad Labem, pobočkou v Liberci ve věci sp.zn. 39 Ca 43/2009), s tím, že: „z provedených důkazů dle soudu vyplývá, že se jednalo o uměle vytvořenou transakci, která faktické dodání zboží pouze předstírá. Daňový subjekt sice formálně naplnil zákonná ustanovení, tj. uzavřel kupní smlouvu, předložil formálně bezvadné daňové doklady, avšak skutečným účelem této transakce bylo získání odpočtu daně...K návrhu na obnovu řízení uplatněným důkazním prostředkům soud v odůvodnění svého rozsudku uvedl, že navrhovaný důkaz Protokolem o ohledání věci Policie ČR ze dne 8.7.2009 a Odborným vyjádřením ze dne 19.11.2009 provedl. Podle názoru soudu informace obsažené v předložených listinách nejsou způsobilé zpochybnit či vyvrátit skutečnosti uváděné obviněným B. v trestním řízení. Předložené listiny nejsou dle vyjádření soudu pro rozhodnutí ve věci významné a s nimi spojené námitky nejsou důvodné. Otázkou správnosti hodnocení těchto předložených důkazů krajským soudem se následně zabýval i Nejvyšší správní soud v souvislosti s daňovým subjektem podanou kasační stížností proti uvedenému rozsudku krajského soudu. Nejvyšší správní soud v odůvodnění svého rozsudku č.j. 7 Afs 36/2010-104 ze dne 23.2.2011, kterým byla podaná kasační stížnost zamítnuta, uvedený závěr krajského soudu ohledně hodnocení daňovým subjektem navržených důkazních prostředků, které tento uplatnil i ve svém návrhu na obnovu řízení, potvrdil.“

K otázce požadované výpovědi svědků pana B. a pana C. žalovaný konstatoval, že pan B. ve věci vypovídal, přičemž výpověď uvedeného svědka učiněná v trestním řízení nebyla v rámci provedeného daňového řízení rozhodným důkazem, byla použita jako jeden z důkazů a z hlediska učiněného závěru správce daně měla pouze podpůrný charakter.

K tomu je nutno uvést, že v návrhu žalobce na obnovu řízení ad 1) nebyly výpovědi svědků M. B. a J. C. v daňovém řízení ALCIBIADE a.s. žalobcem uvedeny a ani netvrdil, že jmenovaní změnili své stanovisko k výpovědi, výslech těchto svědků výslovně nenavrhoval.

Soud uvádí, že v tomto směru žalobce argumentačně směšuje jednotlivé návrhy na obnovu řízení.

Z návrhu na obnovu řízení podanou žalobcem dne 27.9.2010 vyplývá, že žalobce uváděl, že vyšly najevo nové skutečnosti a důkazy, které nemohly být bez zavinění daňového subjektu nebo správce daně uplatněny již dříve v řízení a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí, což žalobce dokládal protokolem o ústním jednání svědka M. B. u Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 9.7.2010 a protokolem o ústním jednání svědka pana J. C. u Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 28.6.2010; dále uváděl, že rozhodnutí bylo učiněno na základě evidentně nepravdivé výpovědi svědka pana M. B.

Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu dne 2.2.2011 rozhodnutím č.j. 166/11-1500-106794 návrh žalobce na obnovu řízení zamítlo. Správce daně zhodnotil žalobcem předložené protokoly o výsledku svědků a dospěl k závěru, že se nejedná o novou skutečnost stanovenou dle § 54 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků ani o novou skutečnost dle § 117 odst. 1 daňového řádu. Nová svědecká výpověď pana B. nepřinesla žádný důkaz o faktickém předání zboží a tím i o uskutečnění zdanitelného plnění. V rámci trestního řízení pan B. prohlásil, že jako statutární zástupce ALCIBIADE a.s. nic pro tuto společnost nedělal a o společnost se nestaral. Nová výpověď jen potvrdila, že jako statutární zástupce rozhodoval o určitých věcech, ale bez bližší konkretizace o jeho pracovní náplni a o ekonomickém chodu společnosti. Ke svědecké výpovědi pana C. bylo uvedeno, že rovněž není novou skutečností, která by dokládala uskutečnění zdanitelného plnění a ani jeho výpověď nepřinesla žádné důkazy o konkrétním uskutečnění obchodních transakcí, přičemž jen potvrzuje správnost závěrů správce daně, že členové statutárního orgánu dodavatele neměli informace o přijetí zdanitelného plnění od odběratelů. Jedná se tedy o skutečnosti, které již existovaly v původním řízení a které byly určitým způsobem správcem daně vyhodnoceny. K otázce křivé výpovědi pana B. správce daně neshledal, že by existovala skutečnost zpochybňující obsah výpovědi pana B. v trestním řízení.

V odvolání žalobce proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na obnovu řízení proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 2.2.2011, č.j. 166/11-1500-106794, žalobce uvedl, že z jím předložených skutečností vyplývá změna postoje svědků, tzn. že jsou nově ochotni vypovídat, uváděl odlišnost výpovědi svědka M. B. podanou v trestním a daňovém řízení a to, že oba svědci měli být vyslechnuti samostatně v rámci daňového řízení ohledně žalobce.

O odvolání žalobce rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ad 2), kterým žalobcovo odvolání zamítl a rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 2.2.2011, č.j. 166/11-1500-106794, potvrdil. Žalovaný nejprve poukázal na žalobcem dříve podaný návrh na obnovu řízení a na skutečnost, že jím uváděné skutečnosti byly již přezkoumány soudem v rámci správního soudnictví. Krajský soud v Ústí nad Labem pobočka, pobočka v Liberci, se v rozsudku ze dne 15.12.2009 č.j. 59 Ca 43/2009-55 zabýval využitím výsledku svědka M. B. učiněným v trestním řízení, přičemž tento důkaz nebyl hodnocen samostatně a nelze ho považovat za důkaz jediný, neboť všechny správce daně zjištěné okolnosti svědčily o tom, že převedení předmětného zboží do vlastnictví žalobce bylo motivováno pouze nárokováním odpočtu daně. Žalovaný se plně ztotožnil se závěry postupného rozhodnutí a blíže rozebral obsah nové výpovědi pana B., který ke společnosti žalobce uvedl, že „...tuto zná pouze ze smluv a z dokladů, z jakých už si nepamatuje. Zboží osobně nepředával. Předání potvrdil z důvodu podpisového práva. Kdo zajišťoval přepravu a kdo jednal za společnost BALLISTA HOLDINGS s.r.o. neví, resp. si nevzpomíná.“ Žalovaný

tedy potvrdil závěr správce daně, že pro obnovu řízení nebyly splněny zákonné podmínky, a to i ve vztahu k výpovědi pana C. Rovněž vysvětlil, proč by nový výslech svědků byl bezpředmětný.

V rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 15.12.2009 č.j. 59 Ca 43/2009-55 je uvedeno: „*Soud hodnotil, zda daňové orgány zohlednily specifickou důkazní situaci provedených protokolů o výpovědi obviněných v trestním řízení a zda byly tyto výpovědi hodnoceny ve vzájemné souvislosti s ostatními důkazy. Podle názoru soudu výpovědi obviněných v trestním řízení společně s tím, že jednatele odmítli v řízení před správními orgány vypovídat, přesvědčivě vyvracejí věrohodnost předložených formálně bezvadných daňových dokladů.*“ V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23.2.2011, č.j. 7 Afs 36/2010-104, jenž rozhodoval o kasační stížnosti proti shora citovanému rozsudku krajského soudu je uvedeno: „*Stěžovatelovo přesvědčení, že důkazní prostředky měly být hodnoceny jinak, nemůže vést k závěru o porušení základních zásad daňového řízení. Podle názoru Nejvyššího správního soudu nelze správci daně vytýkat, že zkoumal, zda právní úkon nesměruje k obcházení zákona (in fraudem legis) za situace, kdy zjištěné skutečnosti ve svém souhrnu vedou k závěru, že v dané věci byl navozen právní stav výhradně pro účely získání odpočtu daně.*“

Z třetího návrhu na obnovu řízení podaného žalobcem dne 27.12.2010 vyplývá, že se obsahově shoduje s jeho předchozím, v pořadí druhým návrhem na obnovu řízení. Třetí žalobcův návrh byl zamítnut rozhodnutím Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 8.3.2011, č.j. 1989/11-1500-106794. Novou skutečností uváděnou žalobcem byly stejné svědecké výpovědi pana M. B. a pana J. C. V rozhodnutí byly stručně zrekapitulovány důvody, pro které byl již dříve žalobcův návrh na obnovu řízení zamítnut.

I z odvolání žalobce, resp. jeho doplnění ze dne 16.5.2011, proti zamítavému rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 8.3.2011, č.j. 1989/11-1500-106794 je zřejmé, že se opírá o stejné argumenty. Shodně proto rozhodl i žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí ad 3), přičemž zopakoval argumentaci obsaženou v napadeném rozhodnutí ad 2).

Soud vycházel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 54 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, jež stanoví podmínky obnovy řízení se řízení ukončené pravomocným rozhodnutím se obnoví na žádost příjemce rozhodnutí nebo z úřední povinnosti, jestliže

a) vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění daňového subjektu nebo správce daně uplatněny již dříve v řízení a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí,

b) rozhodnutí bylo učiněno na základě podvrženého nebo zfalšovaného dokladu, křivé výpovědi svědka nebo křivého znaleckého posudku nebo rozhodnutí bylo dosaženo jiným trestným činem,

c) rozhodnutí záviselo na posouzení předběžné otázky a rozhodl-li příslušný orgán o ní dodatečně v podstatných skutečnostech, ovlivňujících výši stanovené daně nebo procesní postavení daňového subjektu jinak.

Podle ust. § 56a odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, použití mimořádného opravného prostředku podle části páté tohoto zákona je nepřipustné vůči těm rozhodnutím správců daně, která byla pravomocně přezkoumána soudem. Řízení o

mimořádném opravném prostředku nelze zahájit vůči rozhodnutí tehdy, probíhá-li již o něm přezkumné řízení u soudu.

Podle ust. § 117 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, řízení ukončené pravomocným rozhodnutím správce daně se obnoví na návrh příjemce rozhodnutí, nebo z moci úřední, jestliže

a) vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí,

b) rozhodnutí bylo učiněno na základě padělaného nebo pozměněného dokladu anebo dokladu obsahujícího nepravdivé údaje, křivé výpovědi svědka nebo nepravdivého znaleckého posudku,

c) rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem, nebo

d) rozhodnutí záviselo na posouzení předběžné otázky a příslušný orgán veřejné moci o ní dodatečně rozhodl jinak způsobem, který má vliv na toto rozhodnutí a jemu předcházející řízení.

Ve vztahu k žalobou napadenému rozhodnutí ad 1) žalobce namítal, že důkazní prostředky, které uvedl v návrhu na obnovu řízení, nebyly přezkoumány soudem a obnova řízení je proto přípustná.

Dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17.7.2007, č.j. 2 Afs 51/2006- 58, „*použití obnovy řízení podle § 56a odst. 2 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, nebrání předchozí přezkoumání správního rozhodnutí soudem, pokud je obnova řízení odůvodněna novými skutečnostmi nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění daňového subjektu nebo správce daně uplatněny v původním řízení a nebyly ani předmětem tohoto zkoumání soudem.*“

Z obsahu správního spisu i z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že důkazní prostředky, které žalobce navrhoval jako nové skutečnosti a důkazy ve věci, konkrétně důkaz Protokolem o ohledání věci Policie ČR ze dne 8.7.2009 a Odborným vyjádřením ze dne 19.11.2009 byly již soudem hodnoceny v rámci přezkumu správního rozhodnutí soudem, tedy rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17.3.2009, č.j. 3157/09-1300-501078 a 3158/09-1300-501078, jež přezkoumával Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, ve věci vedené pod sp.zn. 39 Ca 43/2009, a jehož rozsudek byl na základě kasační stížnosti žalobcem přezkoumán a potvrzen Nejvyšším správním soudem rozsudkem ze dne 23.2.2011, č.j. 7 Afs 36/2010-104. Z uvedeného důvodu je dána zákonná překážka, která v daném případě vylučuje použití institutu obnovy řízení. Žalovaný proto postupoval správně, když odvolání žalobce proti rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu nepřípustnosti dle ust. § 56a odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, zamítl.

Žalobce v žalobě, v souvislosti s ust. § 56a č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, namítal, že v době vydání napadených rozhodnutí citované ustanovení již neplatilo. Tomuto tvrzení žalobce nelze dát za pravdu. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu č.j. 5200/10-1500-106794, jímž bylo řízení o návrhu na obnovu řízení zastaveno, bylo vydáno dne 26.4.2010, v době účinnosti zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, byl od 1.1.2011 nahrazen zákonem 280/2009 Sb., daňovým řádem. Žalovaný o odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 26.4.2010, č.j. 5200/10-1500-106794, rozhodoval dne 26.1.2012,

za účinnosti daňového řádu, a to dle příslušných ustanovení daňového řádu. Z hlediska hodnocení správnosti postupu Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu při aplikaci a interpretaci ust. § 56a č. 337/1992 Sb., se žalovaný nezbytně musel o předchozí právní úpravu opřít. Tato námitka proto není důvodná.

Ve vztahu k rozhodnutí napadeného žalobou ad 2) soud uvádí, že jej přezkoumal, ačkoli žalobce ve vztahu k otázce nových skutečností v podobě výsledků svědka brojil zejm. ve vztahu k žalobou napadenému rozhodnutí ad 1). Z obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný žalobcem navrhovanými důkazy řádně zabýval a jejich význam pečlivě odůvodnil a zhodnotil, a to nejenom odkazem na rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem pobočka, pobočka v Liberci, ve věci sp.zn. 59 Ca 43/2009-55, potvrzené Nejvyšším správním soudem, ale i konkrétním rozbořem obsahu výpovědi svědka pana B.

Žalobci lze dát za pravdu v tom, že v rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17.3.2009, č.j. 3158/09-1300-501078, bylo uvedeno, že pan M. B. byl klíčovým svědkem. Rozhodné však je následné hodnocení výpovědi, zejm. správním soudem, který jednoznačně potvrdil, že uvedený důkaz byl jen jedním z důkazů, o které se závěr správce daně opíral. To vyplývá i ze shora uvedené citace rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23.2.2011, č.j.7 Afs 36/2010-104.

Ohledně žalobou napadeného rozhodnutí ad 3) soud uvádí, že se po obsahové stránce argumentačně shoduje s napadeným rozhodnutím ad 2), neboť i žalobcem uváděné skutečnosti byly v podstatě shodné s jeho druhým návrhem na obnovu řízení, resp. s jeho argumentací obsaženou v odvolání proti předchozímu zamítavému rozhodnutí o návrhu na obnovu řízení. Proto soud toto rozhodnutí blíže nerozebírá a plně odkazuje na své odůvodnění týkající se žalobou napadeného rozhodnutí ad 2) uvedené shora.

K namítané délce řízení soud uvádí, že nezpůsobuje nezákonnost napadených rozhodnutí. Tohoto si byl vědom i žalobce, jak vyplývá z obsahu jeho podání v replice na vyjádření žalovaného k žalobě. Nutno říci, že ke zdržení přispěl žalobce podáváním blanketních odvolání a opakovaným podáním argumentačně shodného třetího návrhu ve věci, na druhou stranu se však v případě blanketních podání z jeho strany jednalo o zdržení v rámci dnů, tedy takové, které na vlastní délku řízení nemělo podstatný vliv.

Ze všech shora uvedených důvodů vyplývá, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji soud zamítl dle ust. § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního.

Podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání, když žalobce k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný s uvedeným postupem výslovně souhlasil. V daném případě tedy byly splněny zákonné důvody pro postup dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. září 2016

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková